

Dorința tînărului instructor sportiv din Ghindăoani

„Mă voi întoarce în sat și voi munci din toate puterile pentru ca tinerii să îndrăgească sportul!"... Cu aceste cuvinte, Constantin Enea, proaspătul instructor voluntar, și-a luat rămas bun de la profesorii și colegii săi.

...Își amintea de prima zi de școală. Fire deschisă, energică, flăcăul din Ghindăoani, sat apropiat de Tîrgu Neamțului, s-a făcut repede iubit de tovarășii săi de școală, tineri ca și el, veniți din colțuri de țară să învețe aici la Bacău, ceea ce este mai important pentru un instructor sportiv voluntar. Profesorii, la rîndul lor, au apreciat străduința și ușurința cu care asimila cunoștințele și l-au dat de multe ori ca exemplu. Dar nu numai teoretic, Constantin Enea se prezenta foarte bine. Și la orele practice el dovedea aceeași pricepere...

...Iată-l reîntors la Ghindăoani, satul în care s-a născut și a copilărit. Tinerii din sat l-au înconjurat și l-au ajutat să înfăptuiască ceea ce își propusese: o secție de atletism model!

— Tu Ioane și tu Dumitre al lui David — le spunea el într-o zi — cînd porniți pe toloacă cu băieții nu vă prinde nimeni. Sînteți cei mai buni la fugă. Să lucrăm organizat și poate că nu veți fi cei mai buni numai în satul nostru...

Munca de instructor nu este însă chiar așa de ușoară. Trebuie să lupți, să înduplеci tineretul să-și facă din sport un prieten de nădejde. Și popularitatea de care Constantin Enea se bucură în Ghindăoani, cunoștințele acumulate în timpul școlii, la care se adaugă dragostea cu care muncește și interesul pe care tineretul din sat îl dovedește tot mai mult față de sport, lasă să se întrevadă rezultate din cele mai frumoase.

Sportul, prietenul oamenilor de știință

Dr. PANAIT SIRBU: pe... „parcurs" și în... cabinetul său de lucru!

Bun om era învățătorul din Sărățănii Schinenilor! Bun, dar puțin cam... aspru. Să fi venit numai cu lecțiile neînvățate! Să te fi rătăcit numai prin livada vreunui megieș! Să fi intrat în clasă taman atunci cînd suna clopoțelul de prima recreație! De „muștruluială" nu scăpai nici cum. Unora, le zicea numai două-trei cuvinte, altora le vorbea minute în șir. Pe unul, doar, îl și urechia dascălul Sărățănilor. Il lua atunci deoparte și-i zicea, aspru: **„Măi băiatule, ține-te numai de carte să ajungi și tu om luminat. Lasă joaca, lasă caiii...".** Dar văzîndu-l pe micul Panait, cu ochii lăcrimați, roșu în obraji, vorba-i devenea domoală și, ascunzîndu-și zîmbetul, îi mîngîia părul negricios, plin de colbul drumurilor de țară: **„Da, flăcăule, vreau să înveți carte! Eh, și dacă ți-o rămîne vreme... mînă și caii".**

(Cititorii mă vor ierta, cred, aflînd doar acum că micul Panait era... feciorul învățătorului din Sărățăni).

...De-atunci, toamna a poposit de mai bine de 30 de ori peste așezările Murgenilor. Și tot de-atîtea ori, satul lui Panait a îmbrăcat mantia albă a iernii. Au trecut anii!... Panait, n-a uitat vorbele învățătorului. N-a uitat dorința părintească!

★

Cartea e gata! Mîinile zețarului mai răscolesc însă prin „căsuțe". Și, literele mici, negre, prind să se-nlănțuie:... S...I...R...B...U... Peste cîteva ceasuri, primul, înaintea sutelor de studenți nerăbdători, zețarul va răsfoi mulțumit noua lucrare medicală. A mai cules literele acestea, alături de altele, atunci cînd a apărut și manualul „Urgențe obstreticale". Știe zețarul că, în curînd, va căuta din nou literele trebuincioase pentru a forma numele dr. Panait Sîrbu. Atunci, numele dr. Sîrbu va figura, alături de ceilalți autori, pe coperta unei noi cărți, apoi a alteia... Și titlurile îi sînt cunoscute: „Elemente de ginecologie", „Analgezia și anestezia la naștere", „Terapeutica obstreticală și ginecologică"... Dar, cartea aceasta purtînd încă mirosul proaspăt al cernelii, a cîta o fi oare? In domeniul lucrărilor științifice publicate, dr. P. Sîrbu a obținut o frumoasă performanță. Poate, chiar un record: 115 lucrări poartă semnătura sa. De numele dr. Sîrbu este legată aplicarea în țara noastră a metodei sovietice psiho-profilactică la nașteri. Multe din lucrările sale au fost traduse în limbile germană, franceză, italiană... Ca șef de secție în Institutul de cercetări de obstretică și ginecologie, ca șef de secție la Maternitatea Polizu, ca cercetător și om de știință, dr. Sîrbu este apreciat ca un fruntaș al tinerei generații de medici specializați în acest domeniu de activitate.

Cunoscînd aceste cîteva frînturi din viața dr. P. Sîrbu, vei rămîne, fără îndoială, deosebit de surprins să găsești în vasta sa bibliotecă, printre variatele și nenumăratele tratate de specialitate medicală, numeroase cărți de literatură și tehnică ecvestră: Știința creșterii cailor Echitația actuală, Din lumea calului... Lecție de știință hipică generală. O carte despre cal (în prefața cărții poți citi un interesant proverb arab: Fericirea pe pămînt este pe spinarea calului...) și multe alte tratate, manuale, regulamente sau cursuri de echitație. Pasiunea înmugurită în anii copilăriei nu s-a pierdut odată cu anii. Dimpotrivă! Alături de însemnările sale medicale ce vor vedea

Fiecare succes, un rezultat al îndelungatelor ore de studiu.

în curînd lumina tiparului, găsești notițe despre ultimele concursuri hipice, tăieturi din ziare, programe și zeci de fotografii în care, cu greu l-ai putea recunoaște pe... doctorul îmbrăcat în halat alb pe care l-ai văzut pășind de-atîtea ori în sala de operații.

Despre călărețul Panait Sîrbu ca și despre „Covrig", calul pe care-l încalecă și de care se simte legat ca de un prieten drag, se pot spune multe lucruri. Deși trebuia să-și facă antrenamentele, de multe ori, în primele ceasuri ale dimineții, pe „parcursuri" alcătuite din obstacole construite de el din butuci, Panait Sîrbu a reușit să cucerească multe locuri fruntașe în numeroasele concursuri la care a participat. Tîrgoviște, 1950: premiul II... 1951: primul loc în proba de ștafetă, primul loc în proba de vînătoare ușoară... campionatele țării: locul I la vînătoare ușoară... Iași, 1952: învingător în proba de stresă... In fiecare an, dr. Panait Sîrbu și „Covrig" au fost prezenți la startul frumoaselor întreceri de călărie. Și, fie că a cucerit la Ploești — în acest an — primul loc în proba „nenumerotată", fie că la Tg. Mureș a fost întrecut de alți călăreți, dr. P. Sîrbu a fost întotdeauna călduros aplaudat pentru frumosul exemplu pe care-l dă.

Ce l-a atras pe dr. Sîrbu către sportul călare? Răspunsul nu întîrzie: **„Pe terenul de antrenament, în mijlocul naturii, în aerul rece al dimineții, găsești un minunat prilej de destindere nervoasă și un nesecat izvor de întreținere a sănătății fizice".**

★

De curînd, dr. P. Sîrbu a împlinit 41 de ani. In ziua aceea, în cabinetul de lucru, el asculta atent cuvintele „vizitatorului" său, un om cam la vreo 75 de ani.

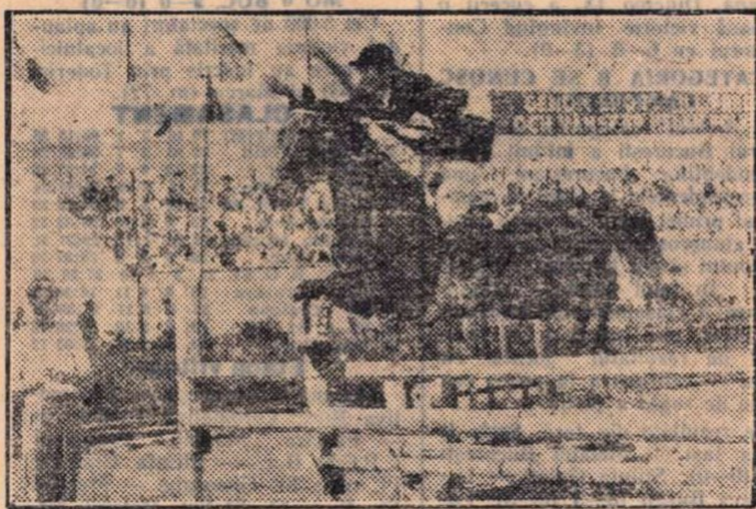
Ascultă-mă, Panaite! Mergi înainte cu învățătura. Acesta-i drumul cel mai bun. Și... mai lasă caii, să nu ți se întîmple ceva..., îi vorbea „dascălul" copilăriei. Se pare însă că învățătorul din Schineni nu vrea să-și necăjească prea mult „elevul". Și, vorbi acum, părintele doctorului Sîrbu:

Eh, zic și eu așa. E bună călăria. Iți dă sănătate, te oțelește și te face mai curajos...

...L-am revăzut pe dr. P. Sîrbu pe terenul de antrenament și, privindu-i chipul luminat de nestăvilită bucurie, am înțeles că, pe micuțul teren presărat cu obstacole multicolore, își va petrece el și de acum înainte, multe, foarte multe din ceasurile de răgaz...

Da, sportul a devenit prietenul multor oameni de știință!

DAN GIRLEȘTEANU

...Incă un obstacol trecut! Peste cîteva clipe, crainicul concursului va anunța: „Doctorul Panait Sîrbu a terminat parcursul..."
(foto: I. MIHAICĂ)

Se montează un nou film documentar sportiv

L-am regăsit pe regizorul Nelu Blidaru la una din mesele de montaj ale studiourilor „Alexandru Sahia", în timp ce pe micul ecran alergau imagini de la ultimele campionate internaționale de atletism ale țării noastre. In încăperea întunecoasă, în care cuvintele sînt acoperite de zumzetul aparatului, în timp ce planurile cu public sînt legate de cele care înfățișează cursa lui Kuț sau săritura lui Söter, regizorul este cu totul altul decît cel pe care ne-am obișnuit să-l întîlnim în sălile de sport și pe stadioane. Dar, urmărindu-i munca migăloasă, am înțeles încă odată procesul de creare a unui film, fie el chiar documentar. De la munca agitată, de multe ori neprevăzută, a regizorului și operatorilor, iată acum munca de legare a mii de imagini culese de operatori de-a lungul a trei zile de concurs atletic. Tocmai de aceea nu-l vom vedea pe Ion Söter sărind numai la ultima ediție a campionatelor ci la toate celelalte ediții la care a cucerit locul I. Vladimir Kuț va alerga prin fața ochilor noștri nu numai în tentativa sa de a doborî recordul mondial ci și în cursa de 5000 m. de la întrecerile sportive ale Festivalului, în care a încercat, pentru prima oară, să-l întreacă pe Emil Zatopek. Il vom revedea pe Kuț și în cursa de la campionatele europene de la Berna, în care a cucerit titlul de campion.

Dar participanții la a VIII-a ediție a campionatelor de atletism ne vor fi prezentați pe ecran, într-un mod mai puțin obișnuit. Cei mai reprezentativi participanți la întreceri au fost chemați în fața aparatului de filmat pentru a face scurte declarații. Kuț, bănuind parcă ideea regizorului de a ne prezenta unele din cele mai importante curse la care a luat parte, vorbește tocmai despre acestea și-și amintește mai ales de cea de la Festival. Heinz Fütterer, învins în finala probei de 100 m., a venit în fața aparatului de filmat împreună cu cel care l-a întrecut, prietenul său Germar. Amîndoi vorbesc cu aceeași iuțeală cu care aleargă și-și împărtășesc cu dezinvoltură părerile. O vedem în fața aparatului de filmat pe campioana europeană la săritura în înălțime, Thelma Hopkins, care pare mult mai timidă decît în fața ștachetei și care, își amintește regizorul, a roșit cu totul în clipa în care și-a încheiat declarația. Mult mai sigură, în fața obiectivului și a microfonului se arată campioana și recordmana țării noastre, Iolanda Balaș. Imperturbabil, ca și în cercul de aruncare, este recordmanul mondial la aruncarea ciocanului, Mihail Krivonosov. In orice caz, ideea de a aduce în fața microfonului și a aparatului de filmat pe unii din cei mai reprezentativi participanți este fericită, deoarece marii campioni ne devin astfel mult mai familiari.

Sînt, desigur, multe alte imagini interesante în acest film al campionatelor internaționale de atletism. Putem urmări, datorită filmării cu încetinitorul, tehnica multora dintre participanți și trăim bucuria atleților și atletelor care au cucerit locuri de frunte într-o întrecere atît de importantă.

Filmul nu este încă terminat. Dar nu vor trece multe zile și-l vom putea urmări pe ecranele cinematografelor. Acesta însă nu este singurul film sportiv pe care îl pregătesc studiourile de filme documentare „Alexandru Sahia". In curînd, vom revedea imagini de la concursul internațional de moto-cros, desfășurat recent la Orașul Stalin, precum și încă un film care va prezenta cele mai importante întreceri sportive din cursul anului 1955. Va fi, desigur, un bilanț grăitor, dovedind că și în acest an s-au făcut progrese în domeniul filmului documentar sportiv.

CERCETARI DE FIZIOLOGIE SPORTIVA

In ultimii ani s-au intensificat în țara noastră cercetările medicale destinate a cunoaște mai îndeaproape efectele sportului asupra organismului.

Deosebite progrese a făcut în acest sens și fiziologia sportivă.

Pentru a cunoaște cele mai actuale preocupări în acest domeniu, am stat de vorbă cu doctorul Traian Dumitrescu, lector la catedra de fiziologie a Institutului de Cultură Fizică și totodată unul din cei mai harnici membri ai secției de cercetări științifice ce funcționează în cadrul Dispensarului Central pentru sportivii din București.

„O parte din preocupările recente ale fiziologiei sportive, ne-a spus doctorul Traian Dumitrescu, se centrează în jurul atletismului".

La I.C.F., sub conducerea profesorului Eugen Bran, 20 de cercetători, aparținînd atît catedrei de atletism cît și catedrei de fiziologie, se preocupă, de doi ani, să strîngă material concret pentru a determina varietatea cea mai utilă de efort pentru alergători. Studiile se fac cu deosebită minuțiozitate. Diferitele varietăți de efort (2/4, 3/4, 4/4 la limită) sînt individualizate cu ajutorul unui metronom, iar rezultatele obținute după fiece alergare, sînt cu grijă consemnate.

O parte din concluziile acestor cercetări, au fost prezentate sub formă de comunicare științifică, la sesiunea științifică din iunie 1955. O altă problemă, studiată tot la I.C.F., de către doi membri ai catedrei de fiziologie (doctorii Erwin Rüggendorf și Tr. Dumitrescu) este problema: „Aspecte fiziologice ale antrenamentului de intensitate maximală al alergătorilor de viteză".

O serie de alergători fruntași (Ion Wiesenmayer, Al. Stoenescu, Lothar Marks, St. Prisiceanu, etc.) au fost studiați în timpul antrenamentelor, înregistrîndu-se în legătură cu ei o serie de date precum: consumul de oxigen, cantitatea de bioxid de carbon eliminată, comportarea inimei și a respirației etc.

Concluziile lucrării arată că atleții care au servit drept subiect al cercetării de mai sus se adaptează în mod mai mult decît satisfăcător, unui antrenament de intensitate maximală.

In timp ce în cadrul catedrei de fiziologie de la I.C.F. preocupările științifice se axează în jurul atletismului, la Dispensarul Central pentru sportivi în centrul cercetărilor de fiziologie se situează boxul.

Astfel, s-au întreprins o serie de cercetări asupra lotului de box din 1954 și 1955 (32 de persoane, printre care: Mircea Dobrescu, Victor Schiopu, Eustațiu Mărgărit, Gheorghe Fiat, Titi Dumitrescu, Dumitru Ciobotaru, etc.), cărora li s-a înregistrat pulsul, tensiunea arterială, frecvența respiratorie, dinamometria, în diferite ipostaze precum: înainte de încălzire, după încălzire, în timpul boxului cu umbra, la sac, etc.

Scopul cercetărilor, care sînt încă în curs, este acela de a stabili care este cea mai bună metodă de încălzire pentru specificul boxului în 3 reprize a 3 minute.

„Dar acestea sînt, a încheiat doctorul Traian Dumitrescu, numai unele din preocupările cercetătorilor de fiziologie sportivă din țara noastră. Nădăjduim însă ca, în curînd, să vă mai vorbim încă și despre multe alte noi și interesante probleme...".

MARIA IRIMIE